

Розроблено Комітетом ФПБАУ із практики
бухгалтерського обліку та звітування

РОЗ'ЯСНЕННЯ

від 10 травня 2024 р. №10-ПСБО

Щодо бухгалтерського обліку швидкозношуваних предметів

Умова

Підприємство продає продукцію власного виробництва – складну спеціальну апаратуру. Як собівартість виготовлення, так і ціна апаратури є високими. Договори про продаж продукції містять також зобов'язання продавця з навчання персоналу покупця. Тривалість курсу навчання – один місяць. Впродовж такого навчання персонал покупця опановує навички керування апаратурою. Декілька апаратів підприємство-виробник використовує у власній господарській діяльності для надання послуг з навчання. Строк використання таких навчальних апаратів складає 10 місяців.

Запитання

Чи може підприємство-виробник списати на витрати всю собівартість навчального апарату в тому періоді, в якому відбулося передання апарату в експлуатацію з метою навчання?

Відповідь

На нашу думку, якщо підприємство-виробник не може визначити швидкозношуваний актив, як малоцінний, то його собівартість має списуватися на витрати у спосіб, регламентований обліковою політикою підприємства.

Відповідно до п.23 НПСБО 9 «Запаси», вартість малоцінних та швидкозношуваних предметів, *що передані в експлуатацію*, виключається зі складу активів (списується з балансу) з подальшою організацією оперативного кількісного обліку таких предметів за місцями експлуатації і відповідними особами протягом строку їх фактичного використання.

В п.6 зазначеного стандарту малоцінні та швидкозношувані предмети визначені, як запаси, що використовуються протягом не більше одного року або нормального операційного циклу, якщо він більше одного року. Ознаки малоцінності для цієї категорії активів стандарт не встановлює. На нашу думку, це дає підстави для висновку про необхідність встановлення підприємством власної облікової політики щодо вартісної межі суттєвості для ідентифікації малоцінних та швидкозношуваних предметів.

Якщо собівартість навчального апарату перевищує встановлену межу суттєвості, то керівництво підприємства має зробити висновок про те, що такий апарат не належить до категорії малоцінних та швидкозношуваних предметів, а отже *пряме* застосування приписів п.23 НПСБО 9 для списання його вартості є недоречним.

Оскільки національні стандарти не встановлюють спеціальних правил списання на витрати вартості *цінних* швидкозношуваних предметів, то керівництво підприємства в обліковій політиці має самостійно визначити метод списання таких запасів. При цьому, керівництву підприємства слід дотримуватися *загальних* вимог національної стандартизації щодо визнання витрат у фінансовій звітності - згідно з п.7 НПСБО 16 «Витрати», витрати визнаються витратами певного періоду одночасно з визнанням доходу, для отримання якого вони здійснені. Витрати, які неможливо прямо пов'язати з доходом певного періоду, відображаються у складі витрат того звітного періоду, в якому вони були здійснені.

Отже, якщо списання собівартості навчальних апаратів можливо прямо пов'язати з доходом від послуг з навчання, які надані впродовж певного періоду, то таке списання має відбуватися на протязі відповідного періоду на систематичній основі.

Голова комітету
Секретар комітету

Іван ЧАЛИЙ
Анна ХОМЮК

Увага!

ФПБАУ не бере та не несе жодної відповідальності за будь-які втрати чи збитки, що можуть виникнути внаслідок дій або бездіяльності будь-якої особи через використання матеріалів цієї публікації.